

Dvojitý způsob předávání jediné Boží pravdy

Bůh chce, abychom ho poznali a mohli s ním žít v přátelství. Proto se nám sám dává poznat prostřednictvím svého **zjevení**. Nechtěl, abychom o něm pouze hádali nebo si o něm vytvářeli vlastní představy. Bůh sám nám ukázal, kdo je a jaký je.

Boží pravda se k nám během staletí dostávala především dvěma způsoby: **ústním předáváním, kterému říkáme Tradice, a písemným předáváním v Písmu svatém.**

Bůh však nechce být znám pouze několika lidmi. Jeho přáním je, aby ho mohli poznat lidé všech národů a všech dob. Proto se jeho zjevení předává z generace na generaci a dostává se k lidem na různých místech světa.

Podívejme se tedy, jakým způsobem se Boží pravda předává nám.

1. Jak apoštolové přispěli k našemu poznání Boha?

Mt 13,10–17; 28,19–20

Ježíš Kristus, Boží Syn, nám přinesl **plnost Božího zjevení**. To znamená, že v něm nám Bůh ukázal, kdo skutečně je, jak nás miluje a co od nás očekává.

Ježíš své apoštoly zvláštním způsobem učil. Vysvětloval jim své učení a připravoval je na jejich poslání. Po svém zmrtvýchvstání je poslal do celého světa:

„Jděte tedy a uče všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

(Mt 28,19–20)

Apoštolové tedy neměli Ježíšovo učení ponechat pouze pro sebe. Měli ho **předávat dál**. Hlásali lidem to, co od Ježíše přijali, a tak se evangelium postupně šířilo po celém světě.

Díky apoštolům se Boží zjevení dostalo k dalším generacím a prostřednictvím jejich nástupců se dostává až k nám.

Můžeme si to představit jako řetěz: **Ježíš – apoštolové – další generace křesťanů – církve dnes – my.**

Proto naše víra nevznikla včera. Má svůj původ přímo v Ježíši Kristu a v učení, které předal apoštolům.

2. Jaký význam má pro naše poznání Boha Písmo svaté a učení církevních otců?

2 Tim 3,16

Jedním z nejdůležitějších způsobů, jak poznáváme Boha, je **Písmo svaté**.

Bible obsahuje Boží zjevení, které bylo předáno prostřednictvím lidí, které si Bůh vyvolil. Nejplněji se nám však Bůh zjevil v Ježíši Kristu, svém Synu.

Písmo svaté nebylo napsáno pouze jako obyčejná lidská kniha. K jeho napsání byli jeho autoři vedeni **Duchem svatým**. Proto v něm hledáme Boží slovo a Boží pravdu.

To ovšem neznamená, že máme Bibli číst tak, jako bychom četli noviny nebo učebnici. Je třeba ji číst s porozuměním a v souvislosti s celou vírou církve.

Velký význam má proto také **učení církevních otců**.

Církevní otcové byli významní křesťané, kteří žili především v prvních staletích křesťanství. Mnozí z nich byli biskupy, teology a učiteli víry. Vynikali nejen hlubokou znalostí křesťanského učení, ale také svatým životem.

Pomáhali prvním křesťanům správně pochopit Ježíšovo učení a bránili víru před různými omyly.

Jejich učení nám pomáhá pochopit, **jak první generace křesťanů rozuměly Písmu a Ježíšovu učení**.

3. Jaký význam má pro naše poznání Boha víra a učení církve?

Lk 10,16; 22,31–32

Ježíš nepředal své učení pouze několika jednotlivcům, kteří by ho měli každý podle svého vysvětlovat. Svěřil je **apoštolům a prostřednictvím nich celé církvi**.

Proto dnes poznáváme Kristovo učení také prostřednictvím života a učení církve.

Na předávání víry mají zvláštní odpovědnost především **papež a biskupové**, ale také kněží a všichni věřící, kteří svou víru žijí a předávají dál.

Ježíš řekl apoštolům:

„Kdo vás slyší, mne slyší.“
(*Lk 10,16*)

Církev přitom není ponechána sama sobě. Ježíš slíbil, že s ní bude, a poslal jí **Ducha svatého**. Duch svatý pomáhá církvi, aby věrně uchovávala a správně vysvětlovala pravdy, které přijala od Krista.

Proto má pro nás význam nejen to, co si o víře myslí jednotlivý člověk, ale také **víra celé církve**.

Když se tedy ptáme: „Co vlastně Ježíš učil?“, nestačí říct: „Já si myslím, že to znamená...“

Je důležité podívat se na **Písmo svaté, Tradici a učení církve**. Právě jejich vzájemná jednotu nám pomáhá poznat, co nám Kristus skutečně předal.

4. Jaký význam mají pro poznání Boha nekřesťanská náboženství?

Sk 17,22–23

Možná nás napadne otázka: **A co lidé, kteří nejsou křesťany? Mohou také nějak poznávat Boha?**

Církev odpovídá, že ano.

Plnost Božího zjevení nám byla dána v Ježíši Kristu a byla svěřena církvi. To však neznamená, že v jiných náboženstvích není vůbec nic pravdivého.

Druhý vatikánský koncil učí, že i v nekřesťanských náboženstvích můžeme najít **části pravdy a dobra**, které mohou člověku pomáhat hledat Boha.

Lidé různých národů a kultur po staletí hledali odpověď na stejné otázky:

- Kdo je Bůh?
- Proč existujeme?
- Odkud pochází svět?
- Co je dobro a co zlo?
- Co se stane po smrti?
- Jak má člověk správně žít?

Proto můžeme v různých náboženstvích najít určité pravdy, které odpovídají tomu, co Bůh vložil do lidského srdce.

Druhý vatikánský koncil proto říká:

„Katolická církev nic nezavrhuje z toho, co je v těchto náboženstvích pravdivé a svaté.“

Církev tedy k lidem jiných náboženství přistupuje s **úctou**. Nemusíme se vším souhlasit, co jiná náboženství učí, ale můžeme uznat a respektovat to, co je v nich dobré a pravdivé.

Zároveň však křesťan věří, že **plnost Boží pravdy máme v Ježíši Kristu**. Proto církev pokračuje v jeho hlásání:

„Já jsem cesta, pravda a život.“
(Jan 14,6)

Ježíš tedy není pouze jedním z mnoha učitelů náboženství. Pro křesťana je **Božím Synem a plností Božího zjevení**.

Co si z toho můžeme zapamatovat?

Boha poznáváme především proto, že **Bůh sám se nám dal poznat**.

Jeho zjevení k nám přichází především prostřednictvím:

1. **Ježíše Krista** – v něm se nám Bůh zjevil v plnosti.
2. **Apoštolů** – Ježíš jim svěřil úkol předávat jeho učení celému světu.
3. **Písma svatého** – Boží slovo máme zachované písemně.
4. **Tradice církve** – víra a učení se předávají z generace na generaci.
5. **Učení církve** – církev nám pomáhá Písmo a Tradici správně chápat a věrně předávat.
6. **A dokonce i v jiných náboženstvích** můžeme najít určité pravdy a dobro, protože každý člověk nějakým způsobem hledá Boha a pravdu.

A především platí: **Bůh se nám nedal poznat proto, abychom o něm pouze něco věděli. Dal se nám poznat proto, abychom ho mohli milovat a žít s ním v přátelství.**